

for en Del af de saakaldte „Hudepenge“ — der var stillet 134 550 Kr. til Raadighed for Ministeren til dette Øjemed —, Resten skulde tilskydes af de danske Mejeriforeningers Fællesorganisation. Men i Hillerød har man ikke mærket noget som helst til, at denne Lov er vedtaget her. Der er ikke foregaaet noget, som synligt viser, at Ministeren har foretaget sig noget i denne Sag. Der er, saa vidt mig bekendt, ikke kørt en Sten ud til Bygningerne til dette Forsøgsmejeri. Det skal ligge i en Landkommune, som hedder Frederiksborg Slotssogn. Jeg ved, at de dér har adskillige arbejdsløse gaaende, og at Kommunalbestyrelsen dér længes svært efter, at der skal komme Gang i dette Foretagende. Jeg skal derfor tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvornaar man kan vente, der bliver taget alvorligt fat paa Bygningen af dette Mejeri.

Endelig skal jeg tillade mig ganske kort at gøre et Par Bemærkninger om den Maade, hvorpaa det bliver afgjort, om de Mennesker, som bor i et Distrikt og som falder ind under Tjenestemandsløven, vil kunne opnaa Stedstillæg eller ikke. Det forekommer mig, at den Myndighed, som har med Fastsættelsen af dette at gøre, i adskillige Tilfælde griber noget ved Siden af, men jeg skal indskrænke mig til at omtale et enkelt Tilfælde, som forekommer mig særlig grelt. Det er saaledes nu, at langs Strandvejen mellem København og Helsingør ydes der Stedstillæg til de Tjenestemænd, der bor imellem København og Rungsted, Rungsted indbefattet, og til de Tjenestemænd, som bor Syd for Helsingør ned til Humlebæk. Der ligger altsaa en Strækning langs Øresundets Kyst, langs Kystbanen og Strandvejen, omfattende Nivaa og Humlebæk, hvor der endnu ikke gives Stedstillæg. For Humlebæks Vedkommende forekommer dette mig ganske uretfærdigt. Humlebæk hører ind under Helsingør med Hensyn til Politi, Toldvæsen, Postvæsen m. m., og Humlebæk By er egentlig en naturlig Fortsættelse af Espergårde, hvor der gives Stedstillæg. Det forekommer mig ganske urimeligt at stoppe op midt i denne sammenhængende Bebyggelse, thi Vilkaarene med Hensyn til Boligforhold, Lejeforhold og Priser paa Livsfornødenheder er ganske ens de to Steder. Jeg vil derfor henstille til den Myndighed, som har med dette at gøre, at den søger at faa rettet dette Forhold, saaledes at Funktionærer, der bor indenfor Humlebæk Distrikt, ogsaa faar det Stedstillæg, som ydes langs Kysten Nord derfor.

N. C. Christensen: Den økonomiske Misère, hvorunder vi lever, har selvfølgelig præget dette Aars Finanslovdebat, og efterhaanden som Talere fra de forskellige Sider har haft Ordet — det gælder særlig Regeringspartiet, men til Dels ogsaa det konservative Folkeparti — søger man at lægge Skylden for denne Misère over paa den radikale Regering og det Styre, der var under Krigen. Det ærede Medlem Hr. Brorsen søgte at give det Udseende af, at den Politik, den nuværende Regering var slaaet ind paa, allerede har givet sig et Udslag til Fordel for denne Politik, idet han gjorde opmærksom paa, at den danske Krone havde rettet sig uden Indgriben fra Regeringens Side. Deri skulde der selvfølgelig ligge en Tilkendegivelse af, at det Krav, der var stillet til Regeringen om at foretage et Indgreb for at søge at forhindre Kronens Fald og bringe det økonomiske Liv paa Fode, var ubegrundet og uberettiget. Men fordi det er rigtigt, at den danske Kronens Værdi er steget i den sidste Tid, dog ikke i de sidste Dage, er det ikke dermed bevist, at en Indgriben fra Regeringen ikke vilde have været gavnlig; jeg skal senere komme tilbage dertil. Det ærede Medlem, der fra Regeringspartiets Side udtalte sig med størst Grundighed, kan man vel sige, om de socialøkonomiske Forhold, holdt et socialøkonomisk Foredrag for os, hvori han gjorde os opmærksom paa, hvad vi vel sagtens alle sammen var vidende om, at det var de store Begivenheder, der har fundet Sted ude i Verden, Krigen med dens Følger, der havde bredt sine Virkninger ogsaa til vort Land. Han oplyste os om, hvorledes Krigen havde lagt Beslag paa 40—50 Millioner Mennesker, dels ved Fronten og dels ved de Virksomheder, der var optaget af at lave Ammunition og Krigsredskaber, og da disse Mennesker kom tilbage efter Krigen Ophør og søgte at komme ind i deres gamle Pladser, som Arbejdere eller hvad Stilling de nu havde haft, saa var disse Pladser optaget, og som Følge deraf opstod der Arbejderuroligheder forskellige Steder. Han viste os, hvorledes det var disse Begivenheder, altsaa Krigen og dens Følger, der havde bevirket, at Seddelmassen var blevet forøget i en saa uhyre Grad, som Tilfældet var, og at vi herhjemme var fulgt med i denne Udvikling, saaledes at vi havde forøget vor Seddelbeholdning fra normalt 150 Mill. Kr. til en 600 Mill. Kr. Og for saa vidt var alt godt; denne Paavisning af, at saaledes er den økonomiske Udvikling foregaaet, er vi sikkert alle sammen enige i. Men da det